

Автостопом по Україні. Розділ 5

– Але ж ти розумієш, що це недоцільно!

Ксеня з Марком сиділи на парапеті на Високому Замку і пили пиво. Під ними розляглося нічне місто, блимали вогні, чути було віддалений шум – дзвінки трамваїв, рев автомобілів, музика і людські голоси зливалися в суцільне гудіння. Дискусія про політичну культуру, суспільний капітал, демократію і тоталітаризм точилася вже кілька годин – про це свідчив рядок порожніх пляшок з-під пива, різка жестикуляція і суспільна термінологія, якою вони перекидалися, розлякуючи випадкові парочки, що забрідали сюди.

– Ну як же недоцільно? – гаряче опонувала Ксеня. – От давай заїдемо до Дмитра, в нього має бути ця стаття. Подивисься, статистика говорить...

– Ну яка статистика? Хто її рахував? – не так легко було зупинити Марка, коли він вже допадався до професійних тем.

– Нормальна статистика, від Академії наук. Ну хочеш, подзвонимо зараз Дмитрові?

– А де він, до речі? – тільки зараз Марк захопився, що Дмитро, який обіцяв приєднатися до них ще добру годину тому, так і не з'явився.

– А, десь, видно, на побаченні, – руде волосся Ксені у місячному світлі виглядало просто містично.

– На побаченні? Але ж він твій друг, чи... – Марк остаточно переставав розуміти цю дівчину. Ще й очі в неї зелені, – раптом помітив він при тьмяному світлі ліхтаря, і містичне сприйняття від цього ще посилювалося.

– Ага, друг, – кивнула Ксеня, – тільки по-українськи, а не по-німецьки.

– Що? – Марк намагався зрозуміти гру слів, але нічого такого тут, здається, не було. – Як це – по-українськи?

– Ну, те, що ви, німці, маєте на увазі, коли говорите «друг», називалось би «він твій хлопець» або «ви з ним зустрічаєтесь». Друг – це випити пива, поговорити на Високому Замку, ну або подзвонити серед ночі і до четвертої години ранку стогнати, що життя паскудне, що треба щось змінити, і то конче серед ночі! – з інтонації чути було, що Ксеня не раз вислуховувала такі нічні монологи. – От такі труднощі перекладу.

– А його дівчина? – Марк таки вирішив розібратись у цій головоломці.

– О, Дмитрова дівчина – це поняття з галузі белетристики. Вони в нього змінюються так несподівано, що ніхто не встигає за цим сюжетом.

– Тобто часто?

– Ні, саме несподівано. От здається, знайшов хлопець своє щастя, і все в них так чудесно, і всі друзі вислуховують безконечні історії про те, яке вона сонечко і яка розумниця, що вона найкраща в світі, а потім – бах, і раптом у якийсь момент виявляється, що це вже не Марічка, а Інна, і коли це сталося – здається, він і сам не помітив.

– Нормально! – Марк і собі зареготав, уявивши Дмитра і його безконечних дівчат.

– Ага, нормально – це коли вони раптом перетинаються, ну тобто дівчата, а вони ж усі – найкращі в світі... От тут-то й починається найцікавіше!

Вони так реготали, що мало не попадали з парапету.

– Агов, голубочки, про що це ви там? – раптом почувся з темряви голос Дмитра.

– Про тебе, сонце. Тільки про тебе, – крізь сміх ледве вимовила Ксеня.

– Ну, то спускайтеся – в мене є парочка ідейок про самоорганізацію суспільства і про те, куди можна махнути автостопом.